

Στο ζήτημα του διορισμού της Μαριάνθης Παγουτέλη στη θέση της αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου αναφέρεται με ανάρτησή του στο [Facebook](#) ο πρώην πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών Μίνος Μωυσής. Σημειώνεται ότι η κα Παγουτέλη, ως εφέτης το 2007, μειώθηκε στην καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου κατά του Κ. Πλεύρη για το βιβλίο του «Εβραίοι, όλη η αλήθεια».

Το [Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος με ανακοίνωσή του την Παρασκευή](#) είχε εκφράσει τη δυσαρέσκειά του για τον διορισμό της κας Παγουτέλη, επισημαίνοντας ότι με το σκεπτικό της στη δίκη Πλεύρη «δικαιολογούσε τις αντισημιτικές του απόψεις».

«Όταν η επιλογή των δικαστών στα ανώτατα αυτά αξιώματα της Δικαιοσύνης γίνεται από την κυβέρνηση, είναι άραγε θεμιτό τα κριτήρια να μην περιέχουν σημεία της γενικότερης στάσης ενός δικαστή;», αναφέρει χαρακτηριστικά στην ανάρτησή του ο κ. Μωυσής και επισημαίνει: «Ο διορισμός της κας Παγουτέλη είναι γεγονός και της εύχομαι καλή επιτυχία στο δύσκολο και κρίσιμο έργο της. Δεν μπορώ παρά να προσθέσω πάντως ότι μου αφήνει αναπάντητα ερωτηματικά και πληγές».

Η ανάρτηση του Μ. Μωυσή

«Η κα Μαριάνθη Παγουτέλη, νέα Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου!

Για την επιστημονική, τη νομική επάρκεια και την πορεία στο δικαστικό σώμα της κας Μαριάνθης Παγουτέλη δεν δικαιούμαι και δεν μπορώ να έχω άποψη. Προφανώς θα τις διαθέτει εφόσον κρίθηκε κατάλληλη για να προαχθεί με εισήγηση του Υπουργού Δικαιοσύνης Κώστα Τσιάρας και απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στην περίοπτη θέση της Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου.

Η κα Παγουτέλη, ως Εφέτης το 2007, μειώθηκε στην καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου κατά του Κώστα Πλεύρη για το βιβλίο του «Εβραίοι, όλη αλήθεια». Υποστήριξε δηλαδή ότι θα έπρεπε να κριθεί αθώος, φροντίζοντας μάλιστα να συνοδεύσει την άποψή της με ένα εκτενέστατο «Σκεπτικό Μειοψηφίας» 32 σελίδων.

Στο σκεπτικό αυτό της κας Παγουτέλη, αντικρούει τις περισσότερες από τις επικλήσεις του κατηγορητηρίου κατά του Πλεύρη «ως μη δυνάμενες να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος και βία κατά των Εβραίων», με το επιχείρημα ότι πρόκειται για απόψεις του συγγραφέα που υποστηρίζονται από πηγές που ο ίδιος αναφέρει και ότι εμπίπτουν στις περί ελευθεροτυπίας προβλέψεις του άρθρου 14 του Συντάγματος. Διατυπώνει δε την άποψή της ότι ακόμα κι αν κάποιες από τις εκφράσεις και τις απόψεις του συγγραφέα είναι ακραίες, «δεν παραβιάζουν το άρθρο 25 του Συντάγματος και τους νόμους, που προβλέπουν περιορισμούς με τους οποίους χωρίς να επιδιώκεται να παρεμποδιστεί η ελευθεροτυπία και η άρρηκτα συνδεόμενη με αυτή ελεύθερη δημοσιογραφία αλλά και η βιβλιογραφία, σκοπείται να προστατεύονται τα άτομα, το νομικά πρόσωπα και γενικότερα το κοινωνικό σύνολο από την καταχρηστική άσκηση αυτού του δικαιώματος».

Ένα ελάχιστο δείγμα από τις απόψεις του Πλεύρη στο βιβλίο του, που

καλύπτονται από το σκεπτικό αυτό της κας Παγουτέλη:

-«Το βιβλίο μου που τώρα διαβάσετε είναι μια απλή απόδειξις ότι εμείς δεν υπολογίζουμε τους Εβραίους. Τους καταφρονούμε δια την ηθικήν των, δια την θρησκείαν των, δια τας πράξεις των που όλα μαζί αποδεικνύουν ότι είναι υπάνθρωποι».

-«Η ιστορία της ανθρωπότητας θα καταλογίσει στον Αδόλφο Χίτλερ ότι δεν απήλλαξε, ενώ ηδύνατο, την Ευρώπην από τους Εβραίους».

-«Στο ερώτημα μπορεί εις Εβραίος να θεωρηθεί Έλλην απαντώ ευθέως, όχι.».

Στον δεύτερο βαθμό το 2009, ο Κώστας Πλεύρης κρίθηκε αθώος, μια απόφαση που τότε είχε σχολιαστεί εξαιρετικά αρνητικά από νομικούς κύκλους και τμήματα της κοινωνίας. Αλλά αυτή είναι η ιστορία και η ιστορία πολλές φορές πληγώνει.

Η κα Παγουτέλη βεβαίως δικαιώθηκε για τη δικαστική κρίση που είχε διατυπώσει ήδη από τον πρώτο βαθμό. Πολύ πιθανό, να μέτρησε αυτή η νομική και επιστημονική της δικαίωση, στην αξιολόγηση της για την προαγωγή της ως Αντιπροέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας.

Όμως.....

Όταν η επιλογή των δικαστών στα ανώτατα αυτά αξιώματα της Δικαιοσύνης γίνεται από την Κυβέρνηση, είναι άραγε θεμιτό τα κριτήρια να μην περιέχουν σημεία της γενικότερης στάσης ενός δικαστή;

Όταν η κα Παγουτέλη δεν θεωρεί ως καταδικαστέα την άποψη Πλεύρη ότι «ένας Εβραίος δεν μπορεί να θεωρηθεί Έλλην» ή ότι «οι Εβραίοι είναι υπάνθρωποι», πως μπορεί να εμπιστευτεί κανείς την αδέκαστη και αμερόληπτη κρίση της από τη θέση της ως Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου σε μια υπόθεση στην οποία διάδικος είναι ένας Εβραίος;

Ή πολύ περισσότερο σε μια υπόθεση, από αρκετές δυστυχώς που κατά καιρούς υπάρχουν, που θα αχθεί στα δικαστήρια από Εβραίο ή Εβραίους με αντικείμενο την εξύβριση ή την συκοφαντική δυσφήμιση με στοιχεία ρατσισμού και αντισημιτισμού;

Πόση εμπιστοσύνη μπορεί να εμπνέει σε ένα μικρό μεν αλλά υπαρκτό τμήμα του Ελληνικού πληθυσμού, ότι θα τύχει δίκαιης κρίσης από την κα Παγουτέλη; Με άλλα λόγια, πως επιβραβεύεται μια στάση που μπορεί μεν από νομική άποψη να κρίθηκε σωστή αλλά ελέγχεται από την ηθική της διάσταση;

Ακριβώς πριν ένα χρόνο, ο **Θάνος Πλεύρης** ανέλαβε Υπουργός Υγείας και απαντώντας στην ανακοίνωση του ΚΙΣΕ που θύμιζε ότι υπήρξε συνήγορος του πατέρα του στο Εφετείο, δήλωσε: "Ο σεβασμός μου στα θύματα του Ολοκαυτώματος των Εβραίων είναι απόλυτος και είμαι αντίθετος σε κάθε μορφή αντισημιτισμού... Οι ενστάσεις του ΚΙΣ στο πρόσωπό μου λόγω της αγόρευσής μου ως δικηγόρου υπεράσπισης του πατέρα μου, με τον οποίο διαφωνώ πλήρως είναι

κατανοητές... Ουδέποτε, πάντως, θέλησα να προσβάλω τον εβραϊκό λαό και ζητώ συγνώμη εάν το έπραξα...»

Ο **Άδωνις Γεωργιάδης** - Adonis Georgiadis, σήμερα Υπουργός Ανάπτυξης, στις 27/1/17, δήλωσε: «Στο παρελθόν είχα συνυπάρξει και ανεχτεί τις απόψεις ανθρώπων που έδειξαν ασέβεια στους εβραίους συμπατριώτες μου και για αυτό το λόγο αισθάνομαι την ανάγκη να ζητήσω συγνώμη από την Εβραϊκή Κοινότητα. Ακόμα περισσότερο λυπάμαι που υποστήριξα και προώθησα το υβριστικό για τους Εβραίους βιβλίο του Κώστα Πλεύρη».

Και οι δύο, ως Υπουργοί, συναίνεσαν προφανώς στον διορισμό της κας Παγουτέλη μέσα στο Υπουργικό Συμβούλιο. Έχοντας και οι δύο αναφερθεί με τις δηλώσεις τους συγκεκριμένα στις διαφορές τους με τον Κώστα Πλεύρη και έχοντας ζητήσει συγνώμη για προγενέστερες στάσεις και συμπεριφορές τους σε σχέση με τους Εβραίους, αναμενόμενο κατ' ελάχιστο θα ήταν να σκεφτούν ότι με τη συναίνεσή τους ουσιαστικά αυτο-διαψεύδονται και να διαφοροποιηθούν.

Γιατί πως είναι δυνατό να εγκρίνεις για μια ανώτατη θέση στη Δικαιοσύνη μια υποψήφια που έχει αξιολογήσει ως μη καταδικαστέες, απόψεις με τις οποίες είτε δηλώνεις ότι διαφωνείς πλήρως είτε ότι ήταν υβριστικές για κάποιους συμπολίτες σου;

Ο διορισμός της κας Παγουτέλη είναι γεγονός και της εύχομαι καλή επιτυχία στο δύσκολο και κρίσιμο έργο της. Δεν μπορώ παρά να προσθέσω πάντως ότι μου αφήνει αναπάντητα ερωτηματικά και πληγές».

ΠΗΓΗ: [LIBERAL, 4.9.2022](#)